

عنوان مقاله:

بررسی تاثیرات و ارتباطات فرهنگی و ادبی بین شعرهای فردوسی و نثر کلیله و دمنه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت، تعلیم و تربیت در آموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

علی بهرامی طاقانکی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیرستان شهادت طاقانک و بهشتی شهرکرد، چهارمحال و بختیاری.

خلاصه مقاله:

در ادبیات فارسی، شعر و نثر دو شکل اصلی ادبی هستند که هر کدام ویژگی ها و خصوصیات خاص خود را دارند. شعر به عنوان یک شکل هنری، با استفاده از ساختارها و وزنهای خاص، احساسات و افکار را به زیبایی و هنرمندی بیان می کند. از طرف دیگر، نثر به عنوان یک شکل آزادتر از ادبیات، بیان مطالب و افکار به صورت پیوسته و بدون محدودیت های وزنی انجام می دهد. در این مقاله، قصد داریم تفاوتها و تشابه های بین شعرهای فردوسی و نثر کلیله و دمنه را مورد بررسی قرار دهیم. فردوسی به عنوان یکی از بزرگترین شاعران ادبیات فارسی، با اثر بزرگ خود یعنی شاهنامه، تاثیر بسیار زیادی بر ادبیات و فرهنگ ایران داشته است. از طرف دیگر، کلیله و دمنه به عنوان یکی از معروفترین داستانهای نثری ادبیات فارسی، با ارائه داستانهای جذاب و مفهومی، مخاطبان زیادی را جذب خود کرده است. یکی از تفاوت های اساسی بین شعرهای فردوسی و نثر کلیله و دمنه، در شکل و ساختار آنها است. شعرهای فردوسی با استفاده از وزن و قافیه، به زیبایی و هنرمندی احساسات و افکار را بیان می کند. از طرف دیگر، نثر کلیله و دمنه به صورت پیوسته و بدون محدودیت های وزنی، داستانها و مطالب را بیان می کند. این تفاوت در ساختار، به دو شکل مختلف از بیان افکار و احساسات منتقل می شود.

کلمات کلیدی:

نثر، شعر، ارتباطات، فرهنگ، فردوسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2000068>

